

יִזְדַּעַר וַיִּתְעַפֵּשׂ קִיּוּמֵי הַמֶּרֶ, הַנִּבְזָה, הַנִּתְעַב, הַנוֹאֵל, הַטֵּמָא, הַמְשָׁקֵץ, הַמְשָׁל מִגְאֻלָּה. הַפְסוּל לְהַפְלִיא הַתַּפְלָאוֹת פְּסִילוֹת הַקִּיּוּם, קִיּוּם קִיּוּמֵי. יִזְדַּעַר וַיִּתְעַפֵּשׂ גּוֹפִי, שְׁקִנְדַּח מִתְשׁוּקָה בְּלִתִּי מִסְרֶסֶת, שְׂבָצַע בְּמַסְתוּרִין מִן בְּפִתוּס בְּשֵׁרוּתֵי בֵּית הַסֵּפֶר – – – בֵּין עֲרֻמוֹת קָצִיר שֶׁל הַשָּׂדֶה הַחֲרוּשׁ – – – בְּמִזְבֵּלָה בְּזוּקָה בְּכֹאֹס – – – בְּמַעֲבָה חֲרֹשׁ בְּאֹוִיר צְנִתִּי וְצַח תַּחַת גֶּשֶׁם קָלוּשׁ – – – בְּתוֹךְ תָּא אַחֲרוֹנִי צֹר שֶׁל מְכוּנִית – – – בְּחֹדֶר הַהוֹרִים עַל הַמָּטָה שְׁעָלֶיהָ יִצְקֵנִי וְהַנְדָּסִי אֲבִי בְּרַחֵם אִמִּי.

יִזְדַּעַר וַיִּתְעַפֵּשׂ מַחִי, שְׂבָדָה סְצוֹנֹת אֲרוֹטִיּוֹת מְשֻׁלְחוֹת רֶסֶן עַל מוֹרִים, אָבוֹת שֶׁל חֲבָרִים, פְּסִיכֵיאָטְרִים וּמְטַפְלִים מַחִי נֶפֶשׁ צְמוּקָה. יִזְדַּעַר וַיִּתְעַפֵּשׂ מַחִי שְׁגָמַע סְרִיטִים פּוֹרְנוֹגְרָפִים וְגַלְעַ תַּחַת סֵדִין דּוֹנֵג יְהוּדִי כָשֶׁר וְאֶסוּר, שֶׁהִטֵּל עָלָיו לְהִשָּׁאֵר קָרוּשׁ עַד לֵיל הַכְּלוּלוֹת אֲשֶׁר בּוֹ גּוֹף גָּבֵר בְּתוֹל מִמַּגַּע נָשִׁים יַפְגֵּשׁ גּוֹף אִשָּׁה, וְכָל הַלֵּילָה יִדְעוּ גּוֹפֵיהֶם זֶה אֶת זֶה לְמַכְבִּיר.

יִזְדַּעְרוּ וַיִּתְעַפְּשׁוּ אִישׁוֹנִי, שְׂאוֹנְנוּ בְּתָא מַחִי הַסְמוּי עַל מוֹרֵי הַוִּיקִינְגִים, הַקּוֹנְדוֹרִים, שְׂרִיחַ מֶרְכּוֹ שֶׁל זֶעַה חֲמֻצְמֵץ נִדָּף מִגּוֹפֶם וּבֶשֶׁם אֶת אִפִּי כְּשֶׁבִדִּיתִי אֶת חֶדֶק אִיבָרִם הַנִּמּוּל פּוֹעֵר אֶת גּוֹפִי מִיִּבְשֶׁת אַחַת לַשָּׂתִים, כְּשֶׁרִירָתִי כְּמוֹ חֲשׂוּפִית עַל גִּבְעוֹל בַּעַת שְׁמֹן הַחֶדֶק פָּרֵץ קֶצֶף לָבָן וְסִמִּיךְ בְּטַעַם וְנִיל, וְאֵנִי בְּקִרְיָאוֹת עֹנֵג מְמָרֵק עַד צַחוֹת צַחוֹת הַצָּחָה שֶׁל בְּדֹלַח הַקֶּדֶשׁ, חֶדֶק נִמּוּל הַקּוֹרֵשׁ כָּל זֶרַע בְּטֹל.

יִזְדַּעְרוּ וַיִּתְעַפְּשׁוּ שִׁבְשֻׁבוֹת עֵינֵי הַנַּחְרוֹת שְׁנִלְפָתוֹ בְּמִקְסָם גְּבָרִים סְרִיטִים עִם חֲזוֹת נְאוּה גְדוּשֵׁי טַסְטוֹסְטֶרוֹן, עֲטוּרֵי תַפְרַחַת חֲמֻדָּה מַסְתוּרִית, וְתֵאוּה קִדְחַתְנִית, שְׁנַפְשָׁם נִשְׁפָּה בּוֹז וְלַעַג, וְרוּחַ קִדִּים אֶל נֶפֶשִׁי שְׁלֻקָּתָה בְּשׂוּפָה.

יִזְדַּעַר וַיִּתְעַפֵּשׂ גּוֹפִי, וַיִּפְקֹר אֶל פְּלוּחַ וְנִתּוּחַ הַסְרוּחַ שֶׁל עֲקִירַת נִשְׁמָתוֹ מִן הַגּוֹף בְּלִי סִמִּי שִׁכְחָה, בְּלִי תְרוּפוֹת הִרְדָּמָה, בְּלִי נִרְקוּזָה, אֶלֶּא בְּחִדּוֹת הַמַּעֲשָׂה, בְּאַקְסִטוּזָה, בְּתוֹךְ חֶדֶר לֹהֶב. תִּזְדַּעַר וַתִּתְעַפֵּשׂ נִשְׁמָתִי הַיְּהוּדִית, שֶׁחֲרָטָה עַל גְּוִילָהּ שִׁנְאָת אִם וְאֵב, שֶׁקֶרְעָה אֶת רוּחַ אֲבִיהָ וְקִרְאָה בְּאַנְקַת תַּחוּחַ קִדִּישׁ, עַל אֵב שֶׁדָּם עוֹד קָלוּחַ בְּהִידְרוֹפּוֹנִית כְּלִי דְמוּ, וַיֵּשׁ בּוֹ עוֹד רוּחַ חַיִּים וְרוּחַ נְשִׁימָה אִיתְנָה. תִּזְדַּעַר וַתִּתְעַפֵּשׂ נִשְׁמָתִי וַתִּשְׁרָף כַּחֲמֻנִית תַּחַת לְהֶבֶת קֶרֶן אֱלֹהִים, וַתִּרְמַס תַּחַת מֶרְכָּבָתָא, וַתִּגְתֵּץ תַּחַת דְּהָרוֹת סוּסִים, תַּחַת פֶּרֶסֶת אֲבוּקָתָם. יִזְדַּעַר וַיִּתְעַפֵּשׂ הַחִי הַזֶּה וַיִּמְסַר לֵאלֹהֵי רַבּוֹן הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנִּשְׁמוֹת, יוֹצֵר כָּל חַי, קֶרֶקְעִית זֶה הָאוֹקִינּוֹס, אֲטוּל אֱלִמְגִי טוּרְקִיז אֲרַגְמָן וְסַגֵּל, תַּחֲתִיּוֹת לַע הָהָר, כָּל שְׁנִיר וְנֶהָר, עוֹלָם הָאָמֶת וְאֶרֶץ הַשָּׂאוּל.

יִזְדַּעַר וַיִּתְעַפֵּשׂ מְכֻלּוּלִי בַּעַת שְׂאֵלָהִים יָבוֹא לְטֹל אֶת חַיִּי עַל יִרְכָתִי הַמָּטָה, יִרְכָתִי חַיִּי, וַיִּפְכָּה מְלַע גּוֹפִי אֶת לֶבֶת הַחַיִּים שֶׁלֹּא תִקְרַשׁ עוֹד לְסַלַע בְּזֻלָּת, וְכֵן אֲחֻלָּף בִּיעָף מִכֵּף רָגֵל וְעַד רוּם סִגְסִגַּת שְׁעָרֵי בְּלִי לְטַבַּע בְּאֲדַמַּת אֱלֹהִים – שְׂאִינוּ – כְּשִׁיחֲזִיר נִשְׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵתִים טֵמְאִים.

ואת הקונפידנט שלי

הקצו לה חדר

הקצו לה חדר שהיה בעצם מעבר,
בין המטבח לחדר שלהם, מעין פרוזדור.
חדרה היתה קרוב, דחוקה, קצר מדי, וצר,

בבית שהוסיפו לו אגף, כך הוא נוצר:
מין מסדרון, בשני קצותיו דלתות שיש לסגור.
הקצו לה חדר שהיה בעצם מעבר:

מי שהלך לכיור, לשיש, לשלחן, עצר
והסתכל, סקר אותה, צפה בה, בדרכו.
חדרה היתה קרוב, דחוקה, קצר מדי, וצר.

היא בלילות הניחה על אזניה את הפר,
אך צליל היפחות לא נעלם, המשיך לחדר.
הקצו לה חדר שהיה בעצם מעבר,

והיא זכרה היטב, לא שכחה מה שאמר:
שבלילות היא לא תזוז, תקפא, תשתק, תדם.
חדרה היתה קרוב, דחוקה, קצר מדי, וצר.

"אם היא שומעת שאת שם היא לא נותנת לי
לגעת בה, לכן את אל תזוזי, תשתדלי!"
הקצו לה חדר שהיה בעצם מעבר,
חדרה היתה קרוב, דחוקה, קצר מדי, וצר.

"בֵּהֶתְחַלָּה הָיָא לֹא רְצַתָּהּ – " קוּלוּ חֲקָה אִשָּׁה,
אֶת דְּבוּרָה הַיְלָדוּתִי, הָיָה, הַמְּגַחֵךְ:
"אוי לא, אוי לא, 'כֶּךָ הָיָא אִמְרָה, 'אוי לא – בְּבִקְשָׁה,"

"אִמְרָתִי – תִּשְׁתַּקִּי!" סִפֵּר. בְּתוֹ עוֹד חֲשִׁשָׁה
לֹא לְחִיךְ אֱלִיו, אֶךְ כֶּכֶר יִדְעָה שְׁלֹא תִשְׁכַּח:
"בֵּהֶתְחַלָּה הָיָא לֹא רְצַתָּהּ – " קוּלוּ חֲקָה אִשָּׁה,

"אֲחֵר כֶּךָ כְּמוֹכֵן הָיָא רַק שְׁמִיחָה, וְגַם דְּרִשָּׁה
שְׁלֹא אִפְסִיק, הַתְּפַעֲלָה מִכְמָה זֶה נִמְשָׁךְ."
"אוי לא, אוי לא, 'כֶּךָ הָיָא אִמְרָה, 'אוי לא – בְּבִקְשָׁה,"

הַבֵּת הָאֲנוּסָה שְׁמַעָה, הֶלְכָה וְנִחְלָשָׁה,
"וְאַתָּה הַקּוֹנְפִידֵנְט שְׁלִי," אָמַר, קִצַּת מְבֻדָּח.
"בֵּהֶתְחַלָּה הָיָא לֹא רְצַתָּהּ – " קוּלוּ חֲקָה אִשָּׁה,

שְׁסֻרֻבָּה הָיָה מִשְׁחָק, בְּטָרָם נִכְבְּשָׁה,
וְגַבֵּר שְׁכֻמוֹתוֹ מִבֵּין, יוֹדֵעַ וּמִכְרָח.
"אוי לא, אוי לא, 'כֶּךָ הָיָא אִמְרָה, 'אוי לא – בְּבִקְשָׁה,"

אֶךְ אֵת בְּתוֹ? מָה עִם בְּתוֹ? אוֹתָהּ הוּא לֹא שְׁאָל,
הָאֵם חָבֵל שְׁלֹא שְׁאָל? מָה זֶה חָשׁוּב בְּכָלֵל?
"בֵּהֶתְחַלָּה הָיָא לֹא רְצַתָּהּ – " קוּלוּ חֲקָה אִשָּׁה
"אוי לא, אוי לא, 'כֶּךָ הָיָא אִמְרָה, 'אוי לא – בְּבִקְשָׁה."

צֵלָה שֶׁל הַצִּלְמָת

צֵלָה שֶׁל הַצִּלְמָת לֹא מִפְּרִיד
בֵּין הַגּוֹפִים – הַבְּעַל וְהַבֶּת –
כִּי מָה שֶׁמִּתְרַחֵשׁ כָּאֵן לֹא מִטְּרִיד

אוֹתָהּ, הִיא לֹא רוֹאָה אֵיךְ הוּא מִצְמִיד
כֶּךָ אֶת פָּנָיו, מָה כָּלוּם בָּהּ לֹא נִבְעֵת?
צֵלָה שֶׁל הַצִּלְמָת לֹא מִפְּרִיד

בֵּין הַגּוֹפִים, בְּרוּר, הַכֹּל מַעֲיֵד
שֶׁהִיא לֹא תִמְקֶד אֶת הַמִּבְטָה,
כִּי מָה שֶׁמִּתְרַחֵשׁ כָּאֵן לֹא מִטְּרִיד

אוֹתָהּ, אֵין לְצִפּוֹת שֶׁהִיא תִּגִּיד
לְבַעֲלָהּ "תִּפְסִיק!", לָהּ לֹא אֶכְפֵּת.
צֵלָה שֶׁל הַצִּלְמָת לֹא מִפְּרִיד

וּמָה שֶׁהִיא רוֹאָה אֵינוֹ מִחְרִיד
אוֹתָהּ: רַק מְנַצִּיחָה עַל אוֹטוֹמָט,
כִּי מָה שֶׁמִּתְרַחֵשׁ כָּאֵן לֹא מִטְּרִיד

אוֹתָהּ, וּכְשֶׁתִּכְחִישׁ בְּעוֹד שְׁנַיִם
זֶה רַק יִהְיֶה אֶחָד הָאֲבִדָּנִים.
צֵלָה שֶׁל הַצִּלְמָת לֹא מִפְּרִיד,
כִּי מָה שֶׁמִּתְרַחֵשׁ כָּאֵן לֹא מִטְּרִיד.